

Man gif derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en midlertidig Lønningsforbedring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2475 ff.)

Berg: I det sidste Møde, hvori vi behandlede Finantsloven, fremskød et æret Medlem, den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som formentlig ikke har været fuldt tilfredsstillet ved sin sædvanlige Ordfører, det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), og udtalte det Ønske, at den Finantslov, man da afstemte over, ikke maatte blive til Lov, inden man herfra havde vedtaget et Tillæg til den. Jeg opfattede strax det ærede Medlems Udtalelser som en lille Blenkerudtalelse, der skulde betyde noget Andet, navnlig en lille Erindring til Folkethinget om, hvad man paa andet Sted maatte have bestemt, og det har da ogsaa viist sig under senere Forhandlinger andetsteds, at man har havt en lignende Betragtning. Jeg skal isøvrigt ikke komme ind paa de mange og store Forandringer, som denne Finantslov, som Folkethinget har vedtaget, kan trænge til, set fra Landstingets Standpunkt; det vedkommer ikke mig. Der er fremsat den Betragtning til Begrundelse af den grundige Undersøgelse, hvoraf Omkalfatringen skal fremgaa, at man maatte beholde Finantsloven som et Pant, som et Vaaben imod — ja, det skulde da være mod Folkethinget, for at dette skulde vedtage et særligt for dette Thing forelagt eller formentlig snart foreliggende Lovforslag. Jeg antager, at det er et af Hovedpunkterne i de Argumenter, isølge hvilke Finantsloven er gaaet til denne grundige Undersøgelse andetsteds, Noget, som vi fra vor Side jo forsaavidt kunne være glade ved, som det er et Lovforslag, der kan taale at blive grundig efterset. Det er nødvendigt at erindre derom, fordi man selv fra anden Side har gjort det — jeg skal bruge et mildt Udtryk — meget vanskeligt for Folkethinget at følge den Politikk, som man hidtil har fulgt overfor enhver foreliggende Sag, kun at se paa Sagens eget Indhold og lade sig bestemme deraf. Det er det, vi have ønsket, og det vilde jo ogsaa være naturligt at tage dette Lovforslag, ganske saaledes, gennemgaa den første Paragraf, sammenligne det med, hvad man tidligere har bevilget, træffe Bestemmelser om, hvad man kan ønske at gjøre osv. Men det ligger for Dieblittet ikke for, efter min Betragtning, thi det er ikke en midlertidig Lønningsforbedring, som egentlig fra den Side, jeg her har omtalt, kan siges at være tilfigtet, men man har forlangt, forekommer det mig, at Folkethinget skulde vedtage et Tillæg til Finantsloven, inden Finantsloven er bleven til. Jeg i

alt Fald kan ikke erindre, at nogeninde en saadan Forbring er stillet under en Finantslovbehandling, at man, istedetfor at betragte Sagen i og for sig har gjort Lovens Vedtagelse afhængig af, om man fik andre specielle Love vedtagne. Det er en saa ny, saa vidtrækkende Politikk, der, saa forekommer det mig, saaledes er bebudet af en af vore ærede Kolleger, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, at jeg tror, at Folkethinget maa være meget varsom med at adoptere en saadan Politikk. Jeg skal derfor sige, at det i Grunden gjør mig ondt for Sagen selv, at man har paahængt den en saadan Vanskelighed. Om Sagens Realitet skal jeg ikke nærmere udtale mig. Jeg antager, at Folkethinget er enigt om at lade dette Regjeringsforslag gaa til 2den Behandling og henvise det til velvillig Undersøgelse i et Udvalg. (Winther: Og grundig!). Det spør jeg ikke udtrykkelig til; thi det er en Selvsølge; Folkethinget behandler altid Sagerne grundig. Hvilket Resultat Folkethinget vil komme til med Hensyn til denne Lov, omhandlende en midlertidig Lønningsforbedring for Finantsaaret 1880—81 for Embeds- og Bestillingsmændene — derom skal jeg ikke udtale mig. Men Et tror jeg at turde sige: Jeg tror ikke, det er muligt, at Folkethinget kan vedtage en Tillegsbewillingslov til den af det nylig vedtagne Finantslov, før denne Finantslov er færdig. Jeg har dermed foreløbig angivet mit Standpunkt til Sagen. Med Hensyn til Forslagets Realitet forbeholder jeg mig min Stilling. Fremgangsmaaden overfor dette Forslag vil altsaa naturlig være den: Overgang til 2den Behandling og Henvisning til et Udvalg til velvillig Behandling.

Clausen: Jeg kunde ogsaa ønske med et Par Ord at forklare min Stilling til denne Sag, og jeg skal da lige strax sige, at dette Lovforslags Fremkomst har forundret mig ikke saa lidt. Jeg vil ikke just lægge Bøgt paa, hvad der maatte dog ikke kan tillægges saa stor Bøgt, nemlig de Ytringer, der ere fremkomne paa et andet Sted. Men jeg vil se mere paa Sagens Realitet, som den stiller sig for mig i dette Dieblitt. Naar jeg betragter dette Lovforslag, ser jeg ikke, at dets Fremkomst kan være fuldt begrundet. Jeg ser ganske vist af Motiverne til Lovforslaget og af de Bemærkninger, hvormed den ærede Minister ledagede dets Fremføttelse, at det nærmest begrundes ved Udsigten til, at de af Regjeringen til Revision her i Thinget forelagte Lønningslove neppe ville blive færdige iaar, og at de i disse Love omhandlede Embedsmænd da ikke ville faae Afgang til den Lønningsforbedring, som Lovforslaget omhandler. Men denne Begrundelse er for mig ikke tilstrækkelig. Thi den høie Regjering maatte dog sige sig selv, at et saa omfattende Arbejde som Lønningslovenes Revision neppe vilde kunne blive gennemført i een Samling. Det Udvalg, der er